

MARTA : Doe niet zo idioot. Het zijn verteerde vetstoffen, organisch bezinksel en gekomposteerde mineralen.

ELISABETH : Precies, dat is het. De wetenschappelijke definitie van stront. Ze legt een paar van die organische mestkompressen zoals jij die noemt, een verjongingskuur van twintig minuten, meer niet. Maar je kan wel in geen vijf dagen naar buiten komen want je stinkt als een belegen lijk. En al de mensen dan : "Oh, wat ziet ze er toch jong uit." En trak : bewusteloos. En om de huid van het gezicht weer op te spannen trekt ze je haren zo afschuwelijk strak aan dat je kop eruit ziet als een doodshoofd, een jong doodshoofd maar een doodshoofd. En dan die massage, met die kolenschoppen van handen, ze slaat je bont en blauw.

MARTA : Goed, goed, je hebt er geen oren naar en je hebt gelijk, zo'n foltering en voor wie tenslotte. Het sop is de kool niet waard.

ELISABETH : Neen, het sop is de kool niet waard. Ga onmiddellijk la Damejeanne halen.

MARTA : *(Zij wijst op de plas.)* Eerst neem ik dat hier even op.

ELISABETH : Maar ben je gek, zo'n plasje. Daarbij het is heilige pipi. Ik ben tenslotte de paus bijgod !

MARTA : Goed dan doe ik dat straks wel ... mag ik haar dan binnenlaten ?

ELISABETH : Wie binnenlaten ?

MARTA : Damejeanne ... zij staat hier voor de deur.

ELISABETH : Hoezo, zij staat hier voor de deur ?

MARTA : Een initiatief van mij. Ik heb haar laten komen.

ELISABETH : Neen, wacht, ik heb angst ... ik ben niet klaar !

MARTA : Denk eens aan de kippen, hoe moeten die niet afzien voor een simpel ei. Bij jou moet er een compleet nieuwe koningin tevoorschijn komen ! *(Zij gaat naar de deur toe.)* Vooruit, laat la Damejeanne binnenkomen.

(Een vrouwspersoon met op zijn minst gezegd erg mannelijke trekken komt binnen, zij draagt een Venetiaans soort dominokostuum, een kleed dat langs voren is dichtgeknoopt, een kapje over de haren en een wit masker voor het gezicht.)

DAMEJEANNE : Maxima domine te exelle nobis. Gegroet majesteit die de wereld verblijdt met uw aanwezigheid.

ELISABETH : Wat betekent dat masker ? Wat heb je te verbergen ?

DAMEJEANNE : Nobe le madame, wilt u mij pardonneren, dees dient alleen om mijn horribel aanzicht te maskeren.

ELISABETH : Weg daarmee, ik hou niet van dat soort fratsen. Ik wil de dingen recht in het gezicht zien.

MARTA : Trek je dat toch niet aan, ze doet het trouwens ook om jou niet in verlegenheid te brengen. Damejeanne staat niet al te hoog aangeschreven dat weet je. Als het bekend wordt dat je een beroep doet op haar voor een schoonheidskuur ... een soort tovenares !

ELISABETH : Weg ermee heb ik gezegd.

DAMEJEANNE : Als het u maar niet spijt, adorabele majesteit. Aanschouwt mijn façade zonder parfum, zonder pomade.

ELISABETH : Dieu, sauve-moi ! Elle est horrible !

MARTA : Je t'avais prévenue.

DAMEJEANNE : Het is geen avance, oh royale anglaise, te spreken in langue française want ik versta u maar al te wel. Ik zie eruit als een vogelschrik, het kunnen niet allemaal venussen zijn maar dat is uiterlijke schijn. Ik ben de goedheid zelve en als ik mij mag permitteren met uw vitrine te experimenteren, met uw nobel welbehagen, ge zult het u niet beklagen.

(Hij haalt een groot houten toestel tevoorschijn van achter een wand.)

ELISABETH : Laat ons hopen. Maar wat voor taal brabbelt die zottin eigenlijk ?

MARTA : Weet ik niet, een soort broebelbourgondisch !

ELISABETH : En waar is die rammelkast goed voor ?

DAMEJEANNE : Dat is de zogenaamde marchomobile ofte loopmachine om u te perfektioneren in het marcheren op hoereblokken zonder op uw donder te plonderen.

ELISABETH : Hoereblokken ?

MARTA : Dat hier ?! *(Zij toont twee kothurnen in kurk, bekleed met pels.)* Klompen met zolen van anderhalve voet.

ELISABETH : Zeg maar stelten.

DAMEJEANNE : Ze worden in Brussel gedragen door al de courtisanes om er lank en slank uit te zien.

ELISABETH : De courtisanes ? Hoor je dat, Marta, ik ga er op vooruit, van koningin tot lichtekool.

DAMEJEANNE : Ja adorabele madame. Die verdienen goed hun boterham.

ELISABETH : Maar het is toch niet nodig dat ik er zo groot uitzie ?

DAMEJEANNE : Als madame prefereert er bij te lopen met een kont als een boerenpaard.

ELISABETH : Hoe durf je !

DAMEJEANNE : Windt u toch niet op, oh stralende sterre ... *(Damejeanne glijdt uit.)* Miljaar, waar schuif ik hier op uit ? Wat is dat voor een plas ? Als ik mij niet vergis is dat hier zuivere p...

ELISABETH : Ja, dat is van dat paard daar.

DAMEJEANNE : Een houten paard dat pist ?

ELISABETH : Een koninklijk paard.

DAMEJEANNE : Dat is wat anders.